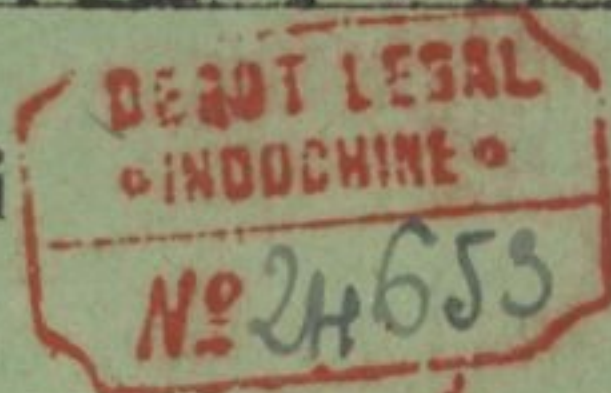

2000 Exp

Dépôt Légal

Tập thứ hai

HUÊ TÌNH THƠ

Bán tại hiệu **Quảng-Thịnh**

115, Hàng Gai — Hanoi

Xuất bản giữ bản quyền :

Vũ - đang - chước

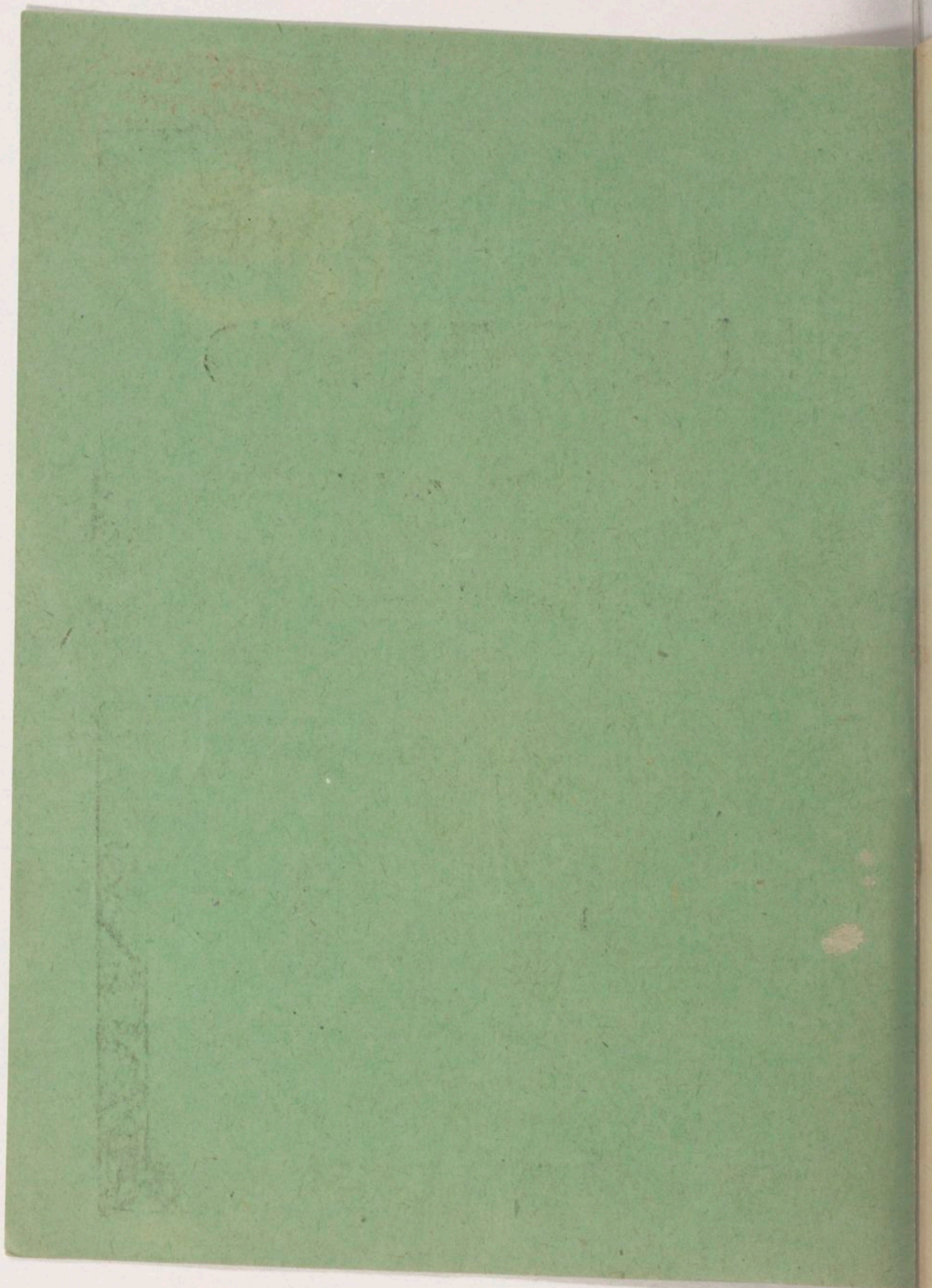

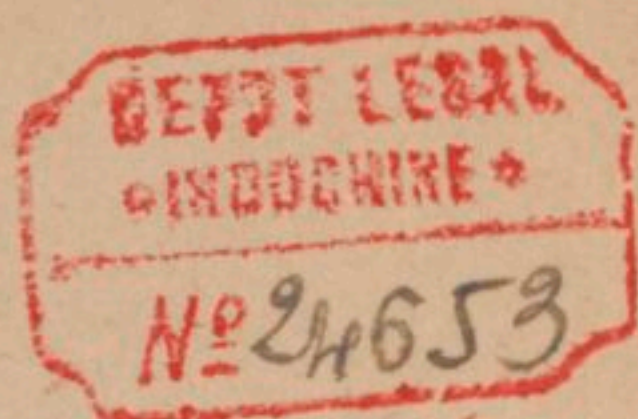
IN TẠI NHÀ IN

Quảng-Tế

54 — KHÂM THIÊN HANOI ZONE

160 Indoch. Price — 1938 —
735

HUẾ TỈNH THƠ

TẬP THỨ HAI

I. — Tâm sự gửi cho cô hàng xóm

Tường đơn, buổi đôi ta gặp gỡ
Thấy cô mình hơn hở vừa xuân
Tiên hoa tay thảo mấy vắn
Nhấn ai mong được làm thân từ rầy
Chơi hoa ở trên đời mấy kẻ
Chẳng gìn hoa vội bể còn non
Nhụy hoa chưa đến trắng tròn
Tình hoa đâu đã nước non nọ nần
Chỉ nhân khách Đông lân mấy chữ
Rằng : lớn khôn còn giữ làm chi
Hoa kia đã nở đến thì
Ma hồng đã đổ đợi gì chưa yêu ?
Làn môi thắm ra chiều đắm đuối
Đôi mắt huyền như ruồi trong mơ
Mây làn tóc tỏa lơ thơ
Hình em khiến khách ngẩn ngơ từ ngày

Đã ao ước đỏ đây gặp mặt
Đem tơ hồng mà thắt lấy nhau
Gặp em rồi tỏ đôi câu
Đem hoa mà dãi mà dàu cò em
Đem thơ viết trong đêm hôm nọ
Đầy những lời gấn bó keo sơn
Nhưng lời bày rải thiệt hơn
Để cô em biết nguồn cơn sự lòng
Kéo giải yếm thơ phong buộc lại
Để cô mình lấy đây làm ghi
Trăm năm một tấm tình si
Để cho thương nhớ đi về bên em
Nụ cười ấy muôn nghìn đáng giá
Nết na kia thật dạ kiên trinh
Hữu duyên mà lại đa tình
Thế mà chẳng bợn thân tình như ai
Tài sắc ấy dễ say đa khách
Có thương nhau nói quách cho xong
Bấy lâu lời chữa trông mong
Được lời thực bữ cho lòng tôi yên

II — . Duyên gặp gỡ

Mình ơi ta ngộ thực tình
Chẳng yêu xin chớ có khinh nhau còng

Phải điều giăng gió mà hồng trêu người
Cần tay hỏi một đôi lời :
Năm nay mười tám đôi mươi hỏi mình?
Quê đâu ăn mặc rõ xinh,
Người đâu nhan sắc sao tình lắm thay!
Gia hương còn mẹ còn thầy,
Hay là mình chẳng có ai đỡ đần
Yêu nhau xin chớ ngại ngần
Phải duyên ta vượt sông ngàn cũng là
Mình ơi mình hãy nói đi
Một câu ngỏ ý cho ta yên lòng
Nợ duyên nếu có đèo bồng.
Cơi trầu têm sẵn xin cùng lấy ăn,

III Cột cô gái chữa hoang

Năm cô mười sáu chưa chồng,
Năm cô mười sáu má hồng nhơn nhơ,
Biết bao ong bướm vật vờ.
Biết bao duyên nợ hững hờ chẳng song
Hương nguyên để lạnh mãi đông
Bao người gần bỏ ra công đã trắng.
Cầm sào cố đợi người sang
Sào sâu khó nhô cô toan lòn lèo

Bối chẳng có sỏ ngựa heo
Đeo hoa chẳng muốn cô đeo trống rỗng
Đôi rồng trước ngực còn non
Hỏi ai soa nắn thêm tròn thêm to
Ăn thì cô thích eủa chua
Aó thì vật trước đã so le dần !
Cò ơi ! Xuân được mấy lần
Làm sao mẩu chẳng để phần cho ai
Cò ơi ! Cái thú của đời
Hề mà ăn vụng ấy thời chóng no
Gánh nước đem gập người tri kỷ

Nam nữ xuân tình đối đáp

Ánh trăng vắng vặc đêm rằm
Cây đen đất trắng bóng râm đôi vầng
Xa xa nẻo vắng trông trừng
Cô em lững thững đôi thùng con con
Hỏi cô con gái còn non
Cô đi gánh nước chồng con am
Đặt thùng anh hỏi tôi chi
Chồng con chưa có tôi đi một mình
Người ta gánh nước về ăn
Tôi đi gánh nước tìm xuân đêm rằm

Này cô ăn nói âm thầm
Cô đi gánh nước mấy năm mới về
Gánh sông cô gặp bến mê
Gánh nơi bờ giếng cô thề bách niên
Vì cô đến tuổi tìm duyên
Hỏi rằng đã dặt lương nguyên cùng ai
Nghe lời tình tứ êm tai
Phải chăng duyên nợ anh ơi, em chờ
Một lời thưa thực rằng chưa
Mai tây còn vắng em chờ mỗi ai
Mừng thay rồng gặp được mây
Mừng thay chim phượng đậu cây ngô đồng
Mừng thay ban gặp tâm đồng
Em xin tơ thắm xe cùng đôi ta
Một lời này đã nói ra
Anh xin ghi tạc giao hòa bách niên

Gửi Nhân Tình Hà Nội

Từ tôi theo việc đi xa
Nhớ mình tôi những sót sa trong lòng
Mình ơi! Mình nhớ tôi không
Xa xôi tôi chỉ thầm mong thơ mình
Nhớ khi từ biệt hà thành
Sân ga hôm ấy có mình đưa tôi

Tâm tôi thối thức hồi hồi
Trí tôi thơ thần đứng ngồi không yên
Đoàn xe chia rẽ đôi miền
Tôi đi mình ở lòng phiền đôi nơi
Bây giờ vắng mặt xa lời
Nhớ chẳng, mình hãy thương tôi trọn miền
Hà thành là chốn đảo điên
Lắm giảng lắm gió lắm duyên lộc lừa
Tôi xa mình vẫn ước mơ
Mình xa tôi vẫn thần thờ trông mong
Bấy lâu lòng đã biết lòng
Xin mình đừng có đeo hồng duyên ai

Nhân Tình Hà Nội Đáp Lại

Một ngày ăn quả mơ xanh
Một ngày nhớ đến nghĩa anh một ngày
Xa nhau đã mấy tháng nay
Tình tôi thương nhớ ai người biết cho
Lòng tôi như mối tơ vò
Mong ngày mong tháng mong cho nàng về
Hà thành bao cảnh say mê
Nào tôi có dám đi về với ai
Bướm ong mặc chuyện ngoài tai
Gìn vàng giữ ngọc chẳng sai lời nguyện

Sáng ngày trong giải mây huyền
Nơi xa tôi muốn tếp tên cùng mình
Nhưng e chút gánh gia đình,
Lắm con trước phải sinh thành trả ơn.
Cho nên tôi lại ngại ngần
Biên thơ phúc đáp cho an dạ mình
Thơ gửi cho cô gái chưa quen biết
xin được gần tình yêu đầu

Tuổi hơn hở giai tài gái sắc,
Ngày xuân tươi thoi khắc như vàng.
Tuổi xuân chớ để nhờ nhàng,
Thấy trang thực nữ lòng càng tương tư.
Đầy gặp đây đầu chưa quen biết,
Những ngày tình một liếc thu ba
Người sao yêu điệu mặn mà,
Môi son mắt Phượng da ngà như tiên
Lời ăn nói có duyên có ý
Đổi đáp vừa phải lý dễ nghe,
Cầm tay em tại dứt dè
Mời trau em tại còn e chưa cầm.
Ta muốn nhắn tri âm biết tỏ
Lòng ta đây muốn ngỏ; yêu em!

Chấp tay vái lạy hoàng thiên
Sai ông nguyệt lão xe duyên vợ chồng

Gái đáp lại

Luối đòi tám em vừa mới nhón
Cõi lòng chưa chút bợn tình duyên
Đường kim mũi chỉ chưa nên
Nói năng vụng dại thô hèn lắm thay
Và chàng ngỏ niềm tây yêu đến
Đưa thơ vàng cảm mến xiết bao
Mấy lời tâm sự đã trao
Mấy lời đành quở hững bao lạng vàng
Xong thiết nghĩ giữa đành gặp gỡ
Lừa đôi ta chỉ ngỏ tình riêng
Nhưng còn ý định thông huyền
Biết rằng hai họ có nên một nhà
Lời chàng gửi em đã xin nhận
Khuyên chàng về thử vấn thông huyền
Nếu người tác hợp thiên duyên
Thì em cũng thuận kết nên đá vàng

Chồng sắm bộ cánh cho vợ

Phát tài được dịp nhiều xu

Sắm cho mẹ dĩ một lô bộ mới
Áo quần dùng một tân thời
Áo hàng « kim tuyến » quần thời « sát si »
May toàn một kiểu « lơ mua »
Săng đan đi riện mùa hè cho xinh
Kiềng vàng đeo cổ cho tinh
Vi dầm nạng để đựng tinh những bảo
Kim cương mua giá thật cao
Để em đeo cổ bảnh bao nhất đời
Nhân vàng nhân ngọc một đời
Lại thêm cái lược đôi môi long lanh
Cái dù nhật bản mùi xanh
Để em che nắng cho thanh vẻ người
Ấy là bộ cánh tân thời
Để em đi diện đi chơi ngoài đường
Lại còn quần áo ngày thường
Thì em mặc lối phố phường kiểu xưa
Khăn nhung vầu tóc cho vừa
Đi giầy mốt nhái đeo hoa cánh bèo
Quần thâm lĩnh bươm bướm cấp điệu
Hột vàng quần cổ ra chiều giàu sang
Mỗi tay hai đôi xuyên vàng
Thật là nhũn nhặn đảm đang ai bì

VỢ SẮM CHO CHỒNG

Anh ơi ! Anh mặc thử gì
Anh ưa âu phục em thì sắm cho
Mùa nực may hàng tuyết-sô
Sơ mi toàn lụa toàn tơ đủ mùi
Mũ mốt Bảo đại tân thời
Giầy mười đôi đủ anh thay cho vừa
Giầy trắng anh diện buổi chưa
Giầy đen anh diện trời mưa cho bền
Giầy vàng anh đi hàng hiên
Giầy véc ni để đặt lên xe nhà
Hút thì mua dặt si gà
Nước hoa tại hiệu Bô-Đ amua về
Ấy là mùa nực « é-tê »
Mùa thu lại diện đùng về mùa thu
Giầy thì mốt dơ cu lơ
A thì mốt sấm chính đồ tơ ro pi can
Trời râm kính trắng gọng vàng
Lại mua thêm cả cái can anh cầm
Cà vạt mua đủ số năm
Thứ màu vàng nhạt, thứ hàng buya soa
Hút thuốc cái bót bằng ngà
Mũ màu rêu xám mua ba chục đồng

Sắm cho anh diện thật ngông
Để cho đời phục ông chồng của em
Mùa đông thì sắm đồ đen
« Múc kinh » một bộ toàn len dầy tiền
Mặc thường quần áo cũng « len »
Bộ xanh, bộ tím, bộ tuyến sắc do
Ba dờ xuy, áo măng tô
Đều may một mới gọi là « dờ vin »
Tất tay anh diện cho nền
Ủ « vợ lua » diện cho nền mẹ sừ
Mặc tây em sắm đã thừa
Ngày tư ngày tết muốn cho đủ mùi
Bảo tồn quốc túy anh ơi !
Thì em phải sắm bộ mỗi lối ta
Giấy ban bóng nhoáng chơ tóa
Khăn xếp chữ nhất quần là nếp tư
Áo hàng đoạn tốt toàn lơ
Gấm lam hoa bạc cho vừa ý anh
Chẳng thêm mặc đến sa tanh
Soàng soàng như một mấy anh đi làm
Muốn cho ra phết quan sang
Em đánh một cái thẻ vàng anh đeo
Kim tông một sợi chỉ thêu

Rõ ra quan lớn ai trên nổi mình

Theo cô khấu đầm

Cô ơi, cô thật là xinh

Hỏi rằng đã nếm bả tình hay chưa?

Cô ơi đi sớm về trưa

Có ai đưa đón nhật thừa đỡ buồn !

Kìa đôi môi thắm như son

Kìa khuôn mặt nhỏ thon thon tra nhìn

Bước nhanh thoăn thoắt gót tiên

Bên lườn lộ gấu áo đen mới tinh

Chiếc quần lĩnh buổi long lanh

Khăn nhung đen lấy quần vành láng lo

Mắt cô một mí như mơ

Răng cổ trắng nõn ngày thơ tuyệt vời

Cô ơi ! Đợi mấy cô ơi !

Cho tôi trao đổi đôi lời «chuyện tình»

Dừa đường dầu sẵn cánh chim

Để tôi chấp lấy bay tìm theo cô

Ước gì tôi cô ô tô

Để tôi ôm bế ngay cô cùng ngồi

Ước gì cô chỉ thương tôi

Để tôi lam lũ quên đời cần lao

Từ nay những giấc chiêm bao
Bóng cô thường vẫn đi vào trong tôi

Từ nay trên bước đường đời
Ước ao cô sẽ là người bên tôi

Cô xinh cô đẹp kai ơi!
Nói lên cho gió giữa trời cùng reo

Đường dài tôi cố đi theo
Cô về đâu nhĩ bao nhiêu bước đường?

Tối trời gió hắt làn sương
Mà cô chắc lạnh, tôi thương muôn vàn.

Cô ơi! Đứng lại tôi van,
Guốc cô giao mãi tôi tan nát lòng

Đường giải nẻo vắng người không
Cô ơi đứng lại tôi mong lúc này

Lòng tôi như gặp gió may
Héo khô rầu rĩ như người sắp điên

Cô ơi kia đám mây đen
Sắp mưa phía trước tiến lên làm gì

Tôi van cô vẫn cứ đi
Cát bay lá rụng lòng chia tôi bời!

Tình ơi nẻo vắng tình ơi!
Thiết tha cất tiếng lòng tôi gọi tình!

Cô ơi cô gái tuyệt xinh,

Là tiên là thánh, ời tình ời yêu
Thời trôi kia hết, đi theo
Ngõ con cò thoát rẽ vào lối cây
Một mình tôi nện gót giầy
Nện vang cho chuyển đất trời đêm khuya
Từ đây bến mộng đi về
Từ đây thú thực tôi thì đã yêu

Nhắn cô hàng rượu

Này cô bán rượu bên làng
Làm anh say tỉnh lại càng tỉnh say
Bây giờ khắc lụn canh chầy
Đầu voi anh viết giấy này đưa cô
Chợt mang món nợ còn to
Trước xin tạm khất mong cô chiều tình
Ấy là món nợ ba sinh
Một duyên hai nợ ba tình ngồn ngang
Một là tôi sợ ở làng
Hai là ngờ tâm lòng vàng của cô
Ba là tình rượu tình cờ
Bốn là tình gió tình mơ tình gì
Hỏi cô cô cứ im đi
Chờ cô cô chỉ vãn vì không vào
Để tôi rầy ước mai ao.

Nửa say nửa tỉnh ngán ngao trong lòng

Suốt đêm thức để chờ mong

Suốt ngày ngồi đợi tin hồng của cô

Thế mà cô những thờ ơ,

Hay là đã chót nhận thơ ai rồi !

Đau lòng tôi ắm cô ơi !

Rượu nồng ao ước một người gái tơ,

Tôi đây; cô đây đương vừa

Mà sao cô chỉ làm ngơ không vào

Chữ tình là chữ làm sao,

Từ khi mắc phải nao nao những buồn

Cô hàng rượu đáp lại

Này anh đa tửu kia ơi !

Hay say giăng gió đợi tôi làm gì ?

Anh say, say chẳng dành khi

Tình cho giây phút đi về với tôi

Lưng hồ nốc cạn vài thoi,

Say rồi mới nhớ ngãi tôi một lần

Giổi tơ phơi phơi lòng xuân,

Yêu nhau, yêu được vài lần đủ sao

Từ nay tôi phải ước giao

Nếu anh còn tưởng má đào của tôi

Một là anh phải xuống chơi,
Ở luôn mọi tháng cho tôi thỏa tình.
Mỗi ngày rượu đủ hai bình,
Mỗi ngày yêu đủ hai lần mới thôi
Tình nồng rượu khướt tung trời
Rượu rồi yêu nếm đủ mùi say sưa
Đời vui gì nữa mà chơi
Chơi đi kéo nữa ngày giờ đi mau
Rồi ra lại tiếc bạc dầu

Gửi thơ trách người tình hờ hững

Gió Nam Việt kêu sầu gọi thảm,
Sóng chùng dương nhìn đám xa xa,
Từ ngày mình bước chân ra,
Nhớ mình tôi những lệ boatuôn này
Từ ngày ấy tin mong tin đợi
Mười tuần trăng nào thấy gì đâu
Mình đi tôi vẫn khăn cầu;
Nhờ giờ pha hộ ít lâu mình về
Nào hay đâu muôn bề cách trở
Mình đi rồi chẳng nhớ đến tôi
Hay là vắng mặt xa lời
Mê con người đẹp quên người an-nam

Bên nước người mình ham phú quý
Sao gọi là hữu chí nam nhi
Đừng nên ăn ở suy vi
Thay son đổi phấn ra gì xưa nay
Tôi nhớ mình luống ngày lấc đạ
Biết rằng nình có nhớ tôi không
Bạc tình là thói đàn ông
Hay quên làm nhớ tơ đồng duyên ai
Tiếp thơ này mong hồi âm lại
Kẻo lòng tôi tê tái lắm rồi
Tôi mong mỗi lăm mình ới
Xa nhau một phút cuộc đời mất vui

Người tình đáp lại

Chuyến tàu vừa tới hôm nay
Anh ra giây thép tiếp ngay thơ nàng
Vì đâu tin tức nhớ nhàng
Bởi lâu hồng máy anh sang chậm ngày
Bây giờ mới tới đất đây
Tiếp thơ em gửi lòng ngày những buồn
Em ơi ! Anh sẽ luôn luôn
Viết thơ nhằm chuyến tàu buôn gửi về
Bây giờ một chốn đôi quê
Nhớ nhau nào biết đi về dễ sao !

Thơ đi một tháng đã lâu
Thơ về một tháng khổ nhau bấy chầy
Chuyến này anh gửi tàu bay
Cho thơ đi chóng về đây cho mình
Yên lòng chờ đó đình ninh
Trăm năm duyên nợ ba sinh còn dài

Gió giăng

Gió lay khóm chúc la đà
Gió lay tàu chuối đầu nhà đêm khuya
Nhớ ai ta chẳng ngủ nghê
Nhớ ai chăn chọc buồn ghê là buồn.
Lưng giời một mảnh giăng non
Trong chầu một tấm lòng xon mơn màng
Gió đâu thổi đến vội vàng
Lạt tung chăn tở phũ phàng gió ơi !
Mơn man cái lạnh bèn người
Cột nhau như thể muốn khơi nguồn tình
Vừa ôm một giấc mộng sinh
Lỉnh ra ngơ ngẩn một mình với chăn

Ai về ta gửi

Ai về Nam-định hôm nay
Để ta gửi bức tờ mây cho nàng

Lừ ngày gặp gỡ quá giang
Bến dò lặn đẽ tuần giang chưa đầy
Nước sông in bóng dò đây
Mơ màng cảnh tượng đầu ngày hôm qua
Nàng như bến cát nước sa
Tôi như chiếc bách dần dà trôi đi
Thuyền kia gặp bến một thì
Tôi đây ôm tấm tình si một đời
Non mòn bể cạn nước vơi
Tình tôi muôn thuở không đời nào tan
Tuổi xuân hoa nở chốc tàn
Tuổi xuân ta mới nhóm làn lửa yêu
Giang hồ mãi gót phiêu lưu
Trái tim chứa chất bao nhiêu nỗi hờn
Nhọc nhằn tan khổ bao cơn
Mỗi mòn ngày tháng cô đơn lạnh lùng
Gặp nhau một chuyến qua sông,
Dưới trời mây nước đôi lòng gặp nhau
Hẹn hò một dịp đôi cầu
Nàng sang bến nọ con lâu trôi đi
Lòng ta từ ấy phân ly
Hồn ta theo mãi bóng đi của nàng
Ta năm qua những vội vàng
Tim ta in mãi dáng nàng tối nay
Trời ơi ! biết tính sao đây?
Tương tư sao khéo bốn người tương tư
Biết rằng ai đến mà chờ
Biết quên đâu ta mà chờ mỗi manh

Phương trời giắc mộng mong manh
Bóng chim bay tít ngàn xanh xanh mù
Xa xăm kia hỡi hoang vu
Hoàng hôn bao độ héo khô tháng ngày !
Mấy lời sông lở cát bay
Người còn hay đã ra người không tên
Nàng ơi ! sao một chút duyên
Chỉ trong giây phút mà nên trọn đời
Chỉ trong thoáng một nụ cười
Một làn mắt liếc một lời sẽ thừa
Bấy nhiêu thôi đủ ru mơ
Quyến vào say đắm khách thơ nào nung

Tình trong đêm ấy...

Đêm hôm ấy giờ mưa rả rích
Lạnh lùng sao, tiếng ếch ngoài chuôm
Đua cùng bao tiếng ảnh vương
Nổi cung nhạc náo khắp thôn xóm nhà
Cô chiêu đến cùng ta hủ hí
Nằm trong chăn rủ rỉ ái ân
Cô rằng yêu bởi tình thần
Ta rằng yêu bởi tình nhân «hai người»
Hòa đẹp đấy ai cười với nó
Gió trong kia ai ugo ngang chi
Xuân kia đến có một thì
Ai người mê mãi ôm ghi được đâu
Chỉ co ta với nhau bền mãi
Trông mình cô ta hái đủ hoa
Đủ nguồn nước lọc bao la

Đủ mùa xuân đẹp những là mộng xuân
Gọt trong nghi ái ăn đời lửa
Thắm nồng duyên như lửa bén rơm
Say sưa như hiểu ta hơn
Lòng chiều như đã gợn cơn sóng tình
Ôm lấy ta, ép mình cò lại
Cả hai thân như cá thờn bơn
Dán mình vào sát nhau hơn
Để hôn, yêu, dấu và còn đến sau
Chờ trong lúc đêm sâu sâu mãi
Rủ tai cô rằng : hãy sa ra
Kéo mai cái bụng phình ra
Lê làng khảo đủ trăm ba roi đòn
Cô chẳng chịu lại còn nũng nịu
Yêu nhau đi ! sao khéo cọt trêu
Làm cho muốn đã đến điều
Bắt buông ra thế ai chiều được anh
Nhưng không được, chịu đành phải chịu
Buông cô ra nũng nịu mặc cô
Là vì lệ nước phép vua
Tiền dẫu hậu giá thời gò cò vào
Cò ngồi dậy mà đào ửng đỏ
Dưới đèn trong lệ nhỏ đời hàng
Nào nùng thay giấc mộng vàng
Đã tan như cát bên đàng trời mưa
Đây tình ái hiểu chưa các bạn
Cấm yêu nhau đôi bạn trẻ trung
Dù khi âu yếm nắn nong
Sợ lẽ luật nợ mà không dám gì

Nhưng lúc ấy bên kia thôn mạc
Dưới ánh đèn đài các nguy nga
Trong bao nhà cửa sa hoa
Dâm thần hiển hiện ai mà cấm ngăn
Những con mu phổ phường tham phẩm
Thích trai lơ khéc tán đẹp trai
Lừa chồng khi vắng mặt ai
Tha hồ phí cái một hai vơi tình
Và mai nữa đang xinh, nhà chứa
Không môn bài cũng phứa khách chơi
Gốc cây, bãi cỏ thanh thoi
Tự do tiếp khách ai người cấm ngăn
Nếu đêm ấy gió vẫn giữ giới
Lật tung tường mái ngói mà xem
Cái thành phố đẹp như tiên
Sẽ đầy những cặp «lương duyên» dẫu đời

lình vương vấn

Đêm khuya chớp bể mưa nguồn
Hỏi người chi kỷ có buồn cùng chăng
Duyên kia run rủi khéo mà
Tơ hồng xe đến cho ta gặp mình
Má hồng vừa đỏ vừa xinh
Hỏi rằng em đã gần tình nơi nao
Gặp đây ta hãy gởi trao
Tay nàng trầu miếng miệng trầu cô soi
Trầu này ân nghĩa vẹn mười
Trau này tiên giới cho nơi trầu phàm
Trầu này như ngọc như vàng
Ăn vào duyên thắm xe quàng lấy nhau

Mười hai mình đẹp lắm thay
Tuổi bao nhiêu đó bấy hây má đào
Dáng người dong dỏng hao hao
Mướt da trắng mịn, lời chào thanh thanh
Như hoa mới nở trên ngành
Miệng cười tươi thắm làm anh mê hồn
Vị mà nên nghĩa keo sơn
Trầu này xin hãy cầm luôn tỏ tình

Trai hỏi gái có khứng kết tình duyên

Duyên gì rún rủi gặp đây
Gặp em ta hãy nắm tay hỏi tuồng
Quê dân phụ mẫu tại đường
Duyên lành, đã sáng tỏ hường đâu chưa?
Tuổi mai ba bảy đương vừa
Buông màn đã định nường nhờ gối ai
Ta đây sừng sỏ tài giai
Thấy nàng nhan sắc tính bài kết duyên
Nến đem vàng đá xây nên
Ắt là đây đây hẳn nên vợ chồng
Nên chẳng hãy dặng tiếng đồng
Cho người quân tử yên lòng chút nao!
Bướm kia quanh quẩn vườn đào
Say hca nên mới tìm vào với hoa

Ta đây chẳng quản đường xa
Gặp em ta quyết lân la hết ngày
Nên chẳng em hãy tỏ bày
Ước sao chớ phụ lòng này mới phu

Gái trả lời trai khi bằng lòng kết ngãi
Kể chi những dọng xa xôi
Yêu nhau xin chớ lấy nhời cợt nhau
Đuyên trời xe mỗi sở cầu
Gặp người quân tử ra mầu phong lưu
Đây em xin ngỏ vài điều
Quê em tỉnh Bắc, chưa điều thất gia
Tại đường còn mẹ còn cha
Tơ duyên xin đình về nhà ắt xong
Quý gì hơn nghĩa vợ chồng
Trai lành gái tốt thỏa lòng sắt son
Còn gì hơn nghĩa bề non
Còn gì hơn nghĩa keo sơn Tấn Lân
Yêu nhau ta gặp tuổi xuân
Tình điều tác hợp ái ân cho vừa
Xin vâng kết ngãi tóc tơ
Còn về bầm với mẹ cha cho tường
Bây giờ gặp gỡ giữ đường
Trao lời ước hẹn thịt xương gửi **nguyên**

HET

